

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Lib. III. Decretalium. In quo agitur De Rebus, quae in judicium devenire solent, cujusmodi sunt, de vita et moribus Clericorum, ...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1708

§. 7. De Commendis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73045](#)

ma speciali; Abb. c. *postulati*, de descri-
ptis.

Quæstio est 3. an Clericus habens sufficiens patrimonium ad vitam honestè sustentandam, possit nihilominus beneficium petere, & accipere lícitè? *Et posse*, quia nemo est fraudandus mercede suā. Beneficium autem est laboris & officii spiritualis merces, sic Innoc. Host. & Abb. in cit. c. *postulati*.

267 Præter hanc not. 1. quando diximus *ad titulum* pro sacris Ordinibus sufficere *patrimonium*, intelligi de illo, quod quis habet cum *jure in re*, non autem, *jure solū ad rem*, sic Azor *cit. q. 6.* Hinc electus ad beneficium sed nondum confirmatus, ad ejus titulum ordinari non potest. Nec obstat *L. qui actionem*, ff. de reg. juris, ubi dicitur: *qui actionem habet ad rem recuperandam, ipsam rem habere videtur*; quia lex illa loquitur de recuperatione, per rei *vindicationem*, seu actionem realem, quæ supponit *jus in re*.

268 Not. 2. per *patrimonium* hic non intelligi *bona mobilia*, nisi talia sint, quæ statim converti possint instabiles, & sufficiens redditus annuos. Hinc ordinatus in sacris, quia dixit se habere sufficiens patrimonium, cùm tamen non haberet, nisi mobilia, non excusat à poenis juris, nisi talia sint, quæ saltē convertat in redditus annuos, ut dictum est, sic Azor *cit. q. 7.* quando autem movetur *quæstio, an patrimonium, ad quod ordinari desiderat, sit sufficiens*, nimur ad vitam ordinandi? id esse decidendum arbitrio *Judicis*, qui vel est Episcopus, vel *Judex apud quem jurati testes dant de sufficientia testimonium*, notarii fide subscriptum. Sed de hoc, vide novam constitutionem Innocentii XI. de qua latè actum est *lib. I. tit. II.*

Not. 3. Patrimonium esse sufficien-tem titulum ad Sacros Ordines, modò sufficiat ad ordinandi honestam sus-tentationem, licet adhuc non sit divisum à communī massa hæreditaria ipsi communi cum aliis fratribus, sit Azor *cit. q. 9.*

Not. 4. per statuta, quæ fiunt de *Be-neficciis*, non comprehendunt Clericos, habentes solū titulum patrimonii, vel quid simile, quod beneficium non est, intellige saltē *in odiosis*, ut eruditè ob-

servat Azor loc. cit. demum, ad multas anxietates cavendas, evitandas, Beneficiatos non esse cogendos ad sustinenda onera, quæ in fundatione, vel institu-tione, aut statutis non reperiuntur, vel *ad quæ ex antiquissima consuetudine non tenentur*, sic Barbosa in *Seff. 7. c. 5. Trid. de reform. n. 8.*

§. 7.

De Commendis.

Quid sit beneficium *in commendam* ²⁶⁹ alicui dari, vel conferri? diximus n. 274. ubi etiam præmisimus, *commen-dam*, aliam esse *perpetuam*, aliam, *tempo-ralē*, & hanc non esse beneficium Ecclesiasticum ex n. cit. illamque fieri, in utilitatem *Commendatarii*, istam regulariter, in commodum Ecclesiæ com-mendata, quibus positis.

Quæres 1. quo juro, ac potestate gaudeat *Commendatarius perpetuus*? *Et quod* iuribus gaudeat iisdem, quibus gauderet proprius Beneficiatus, sic Garcia p. 4. de beneficiis c. 4. n. 48. Unde fructus beneficii commendati, seu, (ut notat Rebuff. cit. de *Commendis n. 1.*) *in custodiā dati*, facit suos, & liberè de illis disponere potest libertate, quam ju-re habent alii beneficiati. Garcia *cit. n. 20.* Similiter sicut, quilibet alijs Beneficiatus sic talis *Commendatarius*, potest locare fructus, & possessiones Ecclesiæ com-mendata, ut not. Rebuff. *cit. n. 40.* ex modis acquirendi beneficium, etiam unum esse, cùm Ecclesia commendatur ali-cui, ut eam non *tituli*, sed *commendatio-nis* jure administret, ut notat Azor p. 2. l. 6. c. 31.

Quæres 2. An Ecclesia Parochialis ²⁷⁰ ab Episcopo commendari possit? *Et posse*, id exigente necessitate, vel evidenti utilitate Ecclesiæ, sed tantum ad 6. Men-ses, per c. *Nemo 15. de Elect. in 6.* ubi Gre-gorius X. *nemo*, inquit, *deinceps parœcia-lem Ecclesiam, alicui, non constituto in atra-te legitima, & Sacerdotio, commendare presumat: nec tali etiam, nisi unam: & evidenti necessitate, vel utilitate ipsius Ec-clesie suadente*. Hujusmodi autem com-mendam (ut præmittitur) rite factam, declaramus, *ultra semestris temporis spa-tium non durare*. Statuentes, *quicquid*

66 Tract. In Lib. III. Decretal. Quæstio V.

secus de commendis Ecclesiarum parochialium actum fuerit, esse irritum ipso jure; hoc tamen limitandum videtur, ut id, quod dictum est, non possit Episcopus, nisi tam Ecclesiam commendet, eo quod ipse Rector ejus Ecclesia sit; vel Rector illius sit mente captus, aut absens non relitto Vicario; quia tunc commendari potest, quamdiu durat parentia, vel absentia, etiam finito semestre, idem die de Coll. Canonico-rum, sede vacante, si post semestre non dum creatus sit Antistes. Extra hos casus, ut notat Azor q. 3. non potest finito semestre ulterius commendari. c. *Commis- sa 35. de Elect. in 6.* quod tamen videtur intelligendum, nisi duret eadem necessitas, vel utilitas; nam eo casu posse illud ad aliud semestre commendari, tradit Azor p. 2. l. 5. c. 29. q. 7. Barbos. in *dict. c. Nemo n. 9.*

²⁷¹ Exallato textu deducitur, Parochialem Ecclesiam non posse autoritate Episcopi commendari Clerico, nisi habentem legitimam ætatem, scilicet agenti annum 25. *Gl. in c. Nemo de Elect. in 6.* nec nisi ad Sacerdotium promoto *Gl. in loc. cit.* nec nisi *uni, unam* Ecclesiam Parochiale, nec nisi cogatur illius evidenti necessitate vel utilitate, ut dicitur in *cit. c. Nemo.* Quamvis autem Ecclesia commendata dicatur *quasi deposita* apud alterum, non sequitur tamen omni ex parte naturali, & conditionem *depositi*. Nam *Commendarius* & Ecclesia commendata redditibus potest impensas facere &c. ut diximus n. 269. non autem *Depositarius*, ex re deposita.

²⁷² Præter hac Not. I. Si quis cupit impetrare Ecclesiam *commendatam*, tanquam *vacantem*, debere in Supplicatione mentionem facere *commendationis*, alijs concessio erit subreptitia, & nulla, ita Francus in *cit. c. Nemo*: postquam autem Episcopus alicui commendavit Ecclesiam, ad 6. Menses, sine Clausula: *Donec ipse velero*, non potest eam, *nuntu suo*, ante semestre tempus revocare, ut volunt aliqui, quia jure statuti sunt 6. Menses c. *dudum de elect. in 6.* Rebuff. in *Praxi p. 1. tit. de Commend. n. 58.* secus, si addidit præfata clausulam: quamvis aliqui probabilius teste Azor q. 6. putent, quod possit revocare simpliciter, esto clausulam illam non addiderit, quia tempus

ibi oppositum est, *ne ultra*, non verò, ut revocatio fieri non possit prius: Commendatarium autem perpetuum nec ipse Papa, sine justa causa revocat. Hoc ipso autem, quod Pontifex aliquam Ecclesiam commendaverit, *etiam ad tempus*, censetur *afficta*, hoc est, ipsius iuri, & potestate subiecta, ut eam nullus inferior, etiam elapsò illo tempore, conferre possit, Azor *cit. q. 7.*

Not. 2. Commendatarium perpetuum, coram Pontifice, non autem Ordinario, posse Ecclesiam commendatam deponere *in favorem alterius*, sic Joannes Monachus in *c. Nemo*, de elect. in 6. quia quasi jus, & titulum habet in ea, secus, temporalis. Is enim potest coram Ordinario quidem *Absolutè*, & *simpliciter* cedere, sed *non in favorem tertii*, quia in eajus non habet, nec titulum. *Not. 3.* habentem Ecclesiam jure tituli, auctoritate Papæ, non autem Ordinarii, posse eam habere jure *Commendationis*; sic Azor q. 10. *Not. 4.* habentem jus conferendi beneficium, *jure communi*, habere etiam auctoritatem illud temporali-ter commendandi, secus, si jure *speciali* puta privilegio, consuetudine, præscriptione. *Not. 5.* si Papa alicui commendet Ecclesiam *simpliciter*, quin scilicet exprimat tempus certum, vel perpetuum, videri commendasse in perpetuum, nam si fecus, debuisset exprimi certum tempus.

Not. 6. Eum, qui habet Ecclesiam ²⁷⁴ sibi ad sex Menses commendatam ab Episcopo, ante lapsum termini posse à Papa impetrare ejusdem prorogationem etiam in perpetuum, si exprimat, *esse commendatam solum ad tempus*; sic Rebuff. *cit. n. 31.* *Not. 7.* Ecclesiæ Parochiales, & curatas, commendari quidem posse ab Episcopo ad 6. Menses, beneficia tamen simplicia non solere commendari, & Abbatias, Prioratus, ac Præposituras, sicut & beneficia regularia, commendari à solo Papa; sic Azor *cit.* quamvis Castropalaus *tr. 13. de benef. D. 1. p. 8. n. 5.* doceat, beneficia simplicia, etiam ultra semestre, posse commendari ab Episcopo, exigen- te utilitate Ecclesiæ, si de proprio Beneficiato non providetur. *Not. 8.* quod habens Ecclesiæ Parochiale *jure tituli*, spectato *jure communi* possit *aliam obti-* nere

nere, jure commendationis. Nam jure communi duæ Ecclesiæ possunt simul obtineri, una, collata, altera commendata, c. qui plures 21. q. 1. ibi: qui plures Ecclesiæ retinet, unam quidem titulatam, aliam verò, sub commendationes retinere debet; sic ibid. Leo VI.

275 Dixi, spectato jure communi. Nam jure novo CC. Trident. Sess. 7. c. 2. & 4. non potest Castropalaus tr. 13. de benefic. D. 1. p. 8. n. 6. hoc tamen intellige, de commendatione perpetua. Nam commendatione temporalis non obstat Tridentinum ut notat Castropalaus cit. n. 7. Porrò, dictum c. 2. sic loquitur: Nemo, quacunque etiam dignitate, gradu, aut præminentia, præfulgens, plures Metropolitanas, seu Cathedrales Ecclesiæ, in titulum, sive commendam, aut alio quovis nomine, contra Sacrorum Canonum instituta, recipere, & simul retinere præsumat: cùm valde felix sit ille censendus, cui unam Ecclesiæ bene, ac fructuose, &, cum animarum sibi commissarum salute, regere contigerit. Qui autem plures Ecclesiæ contra presentis Decreti tenorom nunc detinent, unā, quam maluerint, retentā, reliquas infra sex Menses, (si ad liberam Sedis Apostolice dispositionem pertineant, aliás infra annum) dimittere teneantur: alioquin Ecclesiæ ipsæ, ultimò obtentā duntaxat exceptā, eo ipso vacare censeantur; & deinde c. 4. quicunque de cetero plura curata, aut alias incompatibilia beneficia Ecclesiastica, sive perviam unionis ad yitam, seu commendatione perpetua, aut alio quocunque nomine, & titulo, contra formam Sacrorum Canonum, & præsertim constitutionis Innocentii III. (qua incipit, De multa) recipere, ac simul retinere præsumperit, beneficiis ipsis, juxta ipsius constitutionis dispositionem, ipso jure, etiam presentis Canonis vigore, privatus existat.

276 Not. 9. Olim Ecclesiæ cœpisse commendari ad tempus, donec idoneus ejus Rector crearetur; deinde autem, ex variis causis, Pontifices cœpisse beneficia etiam regulata, quandoque etiam in perpetuum commendare, de quibus Azor cit. q. 20. in questione autem, quid circa fructus Ecclesiæ commendata possit Commendatarius temporalis? re. quod de illis nihil disponere possit, nisi ex parte, qua in sui

suorumque sustentationem designatur, ut ait Gl. in c. Nemo de elect. in 6.

Queres 3. cùm dixerimus, Episcopum beneficia Parochialia commendare posse ad semestre, à quo die computari debet hoc semestre? re. posse computari, non à die vacantis, sed ab ultimo die semestrī Episcopo concessi ad providendum; quia commendare est quidam quasi modus providendi, & cujusdam quasi tituli Collatio. Si autem queras, an si Pontifex alicui seculari Clerico commendet beneficium regulare, commendatus teneatur religionem profiteri? sicut ex dict. debet titularis? re. negativè, sic Garciacit. c. 5. n. 28. quia de hoc casu, quando commendatio fit à Simmo Pontifice, nihil constitutum est in eo jure, quod agit de casu priori.

Queres 4. An etiam hodie, ac post Tridentinum, commendationes temporales sint in usu? re. ex Trident. Sess. 24. de Reform. c. 18. beneficia curata, & Parochialia non amplius ad tempus commendari, sed in illis, dum de Rectore provideatur, Vicarios constitui, sic Garcia de benefic. p. 4. c. 5. n. 15. Verba Tridentini sunt: cùm Ecclesiæ Parochialis Ecclesiæ vocatio per obitum, vel resignationem, etiam in Curia, seu aliter, quomodounque contigerit, etiam si ipsa Parochialis Ecclesia reservata, vel affecta fuerit generaliter, vel specialiter, etiam vigore indulti, seu privilegii in favorem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, seu Abbatum, vel Capitularum, debeat Episcopus statim, habita notitia vacationis Ecclesiæ, si opus fuerit, idoneum in ea Vicarium, cum congrua, ejus arbitrio fructuum portionis assignatione, constituere, qui onera ipsius Ecclesiæ sustineat, donec ei de Rectore provideatur. Unde nunc solum commendationes perpetuae in usu sunt, quas facit solus Pontifex; non autem Legatus de latere, vel ullus alius, sic Castropalaus cit. n. 9. In questione autem, an beneficium perpetuo commendatum vacet obitu Commendatarii? sunt plures, qui affirment, sed negativam probabiliorem judicat Castropalaus cit. n. 11. volens illud non morte Commendatarii vacare, cùm illi commissum sit solum, ut custodiat, sicut erat ante, sed vacare à tempore obitus ejus, qui habuit in titulum.